

x p o r t o c a l a M a r i o a r a	(pagina 2)
x g h i d u l e l e v u l u i . . .	(pagina 3)
x d o s a r e l e П x	(pagina 4)
x s t u d i u d e g a z	(pagina 5)
x v a n t u ' v a r s a t	(pagina 6)
x c e v a d e S f . V a l e n t i n	(pagina 7)
x r o t i t a c u g i n g i i	(pagina 8)

Au... mă doare... mă doare inima când știu că vine ca de obicei în fiecare an pe 14 februarie ziua celor care își duc reciproc ghiozdanele acasă... sau, mă rog... mai mult el. Nu mă doare neapărat pentru că ea are mapă... ci pentru că, deși sunt toate șansele să ajungi să-i cumperi persoanei iubite cam ce i-ai cumpărat și anul trecut, dar de altă culoare, tot trebuie să cauți ore în șir acel ceva să exprime în mare o idee ce ți-ar lua doar câteva secunde dacă i-ai spune-o direct. Dacă mai și plouă cu picături în formă de disc (nu fac aluzie la un adevăr rostit de un bun coleg pe care nu îl cheamă m0l3) exact în ziua numită popular "ziua în care te duci să cumperi cadouri" poți să spui în loc de... "sunt plouat că nu am găsit acel ceva să exprime ce vreau de fapt să cred că ai vrea tu indubitabil să îți dorești" ceva de genul... "sunt plouat din cauza discurilor" (iar nu am făcut aluzie). Că tot veni vorba de ploaie, bine că nu mai ninge... De nenumărate ori era să-mi fracturez pancreasul în drumul meu pe ghețușul de la bancă la tablă. O să renunțăm treptat la hainele pe care le puneam pe noi special să ne facem curaj pentru a intra în clasă. Vremuri frumoase... păi, una e să povestești nepoților că ai pus mâna pe burete și s-a crăpat... și alta e să le spui că ai pus mâna pe burete și ai șters tabla, adică parcă dispăre tot farmecul. Am vaga impresie că am lăsat să-mi cadă subiectul din atenția mult prea distributivă, dar cui îi pasă?! Și, era să uit! Nu că țin neapărat să mă laud, pentru că recunosc că sunt printre cele mai modeste persoane pe care le cunosc, dar liceul nostru a bătut liceul sportiv la proba... sportivă. Aș vrea să insist asupra faptului că deși majoritatea lucrurilor scrise în această revistă sunt "serioase", afirmația de mai sus este cât se poate de adevărată. Încă un anunț, aș putea spune "cel mai anunț", ar fi că deși iarna dăduse semne de plictiseală, se pare că ceva o mai reține totuși pe meleagurile mioritice. Acum este momentul să folosiți acele cadouri primite de la buniciuțe, în scopul de a vă încălzi, mă refer la portocale, bomboane și ursuleți de pluș care vorbesc engleza mai bine decât voi... Am să vă las încet și trist să meditați și mă semnez în scopuri caritabile:

v|v

dar mă iubești și acum după ce am mușcat de calorifer, nu?

m o t t o u

"The only difference between us and mad men is that we are not mad"

(după Salvador Dali)

a v e r t i s m e n t

Lectura prelungită provoacă reacții necontrolate, redactorii căzând adesea pradă ușoară cititorilor iritați de materialul studiat. Se recomandă repaus la pat și pauze scurte între fiecare pagină citită.

Cărămida Verde – Pagina 1

Cărămida Verde

intelență capsată în colț

www.caramida-verde.as.ro

caramida-verde@as.ro

Nr marți, februarie 2004 (ediție din dragoste)

apare spontan la 5 dimineața, pentru că cine se scoală de dimineață șoareci mănâncă

Cristocel o vede pe Mărioara, și o ia în mână. Se uită la ea și o pune în sacoșă. Înăuntru, Mărioara nu vedea decât niște raze de lumină, care intrau prin țesătură. Lângă ea simte ceva mișcând. Încearcă să distingă ce e, dar nu vede decât o muchie de cuțit care strălucea. Din spatele ei, se aude:

- Vezi că ai ajuns aici după mine! Țsta e teritoriul meu! Tu ce nație ești?
- Sunt o portocală! zise Mărioara. Dar tu cine ești?
- Aici eu pun întrebările! Portocală, deci... Ești coaptă?
- Eu cred că da... zise Mărioara speriată.
- E clar! Nu mai ai mult. Orele îți sunt numărate...

Îngrozită, Mărioara nu mai știa ce să spună. Nu știa peste cine a dat, și mai ales, dacă va mai scăpa cu viața de acolo. Cu gândul la moarte, încearcă să afle mai multe.

- Cine ești? Și de unde știi tu când am să mor?!
- După un foșnet, de ea s-a apropiat un măr.
- Eu sunt Sâmburel, și am fost luat și aruncat aici. Din păcate, am căzut peste cuțitul ăsta, și mi-am pierdut rotunjimea. Nu mai am mult de trăit... Țsta mi-a fost destinul...

Ajunge Cristocel acasă, scoate mărul și portocala din sacoșă și le pune pe masă. Mai taie o bucată din măr, și iese. Schingiuit, Sâmburel nu se mai putea mișca. Se uită la Mărioara cu un singur ochi, celălalt fiind deja tăiat.

- Eh, ți-am zis că nu mai e mult...
- Nu termină bine de zis, și moare... Mărioara se repede la măr și țipă:
- Spune ce să fac ! Spune ce să fac ! mărul... nu mai scotea nici un cuvânt.

Înnebunită, portocala își iese din minți. Căuta o ușă, o cale de scăpare. Dintr-o dată, se arde neonul. Fiind întuneric, nu mai vedea scăparea... Sub lumina lunii, în bucătărie luceau paharele de pe raft, care își spuneau glume cu aromă de calciu. Se întoarce Cristocel... Mărioara aude în miezul ei... vorbele lui Sâmburel: "ți-am zis că nu mai e mult..." Nu mai știa ce să facă... Ar fi putut să cadă în genunchi, și să-l roage să o cruțe, să își îndeplinească menirea... Dar nu avea genunchi, deci singura opțiune rămasă era aceea de a muri cu demnitate ! Cristocel o ia în mână și ridică cuțitul de pe masă. Clipele treceau pentru Mărioara foarte greu. A avut timp să îl privească pe Cristocel, să-i vadă expresia feței. Spre surprinderea ei, el nu era nici fericit, nici nervos. Ceea ce urma să facă, era absolut normal pentru el. Portocala și-a dat seama că în postura de portocală nu putea face nimic pentru semenii ei. Drept urmare... își aștepta moartea cu demnitate. Cristocel începe să taie din coajă...sângele se prelinge pe marginea cuțitului... și stropi mari cad pe masă. Durerea era mult prea mare pentru portocală...Cuțitul rece taie fără nici un regret... Suferința îi produce vedenii... Lama ascuțită trece prin trupul ei... și din ea nu mai rămâne decât zeama.

*** din cauza unor cititoare care nu au înțeles povestea și au nominalizat-o la categoria "de care vă puteți lipsi", portocala a fost ucisă. Este o mare pierdere, pentru că astfel nu veți ști întreaga poveste, adevărata acțiune.

GhostD

Pentru cei care n-are dicționar sau pentru cei pe care îi fugărește lenea, voi prezenta în această rubrică, numită Dicționarul Explicativ al Limbii Române (DES), explicația unor cuvinte deosebit de des întâlnite în limbajul curent alternativ.

Abajur – cuvântul cu care încep aproape toate dicționarele, reprezentând o mochetă cu care este învăluit un obiect luminos pentru ca să nu orbește privitorul

Băh – interjecție terminată în "haș" mut (deci e clar că vine din limba franceză) care este continuată de obicei de propoziția "dă tema la" (să nu dăm nume)

Catalog – instrument de tortură prezent în dotarea standard a profesorului; se deschide, deși nu are capac, și e verde de obicei (ce coincidență, nu ?)

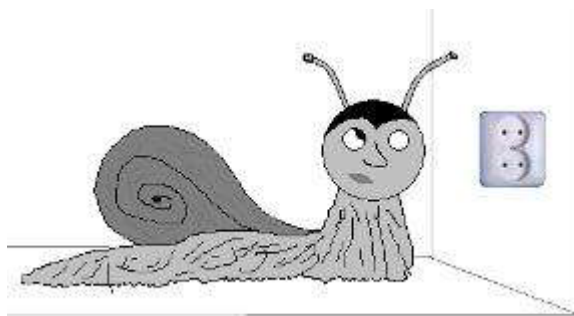
Delfin – mamifer acvatic, deosebit de inteligent, deci care știe să calculeze integrale și, probabil prin dresaj, ar putea ajunge cel mai bun prieten al elevului

Ecologist – cuvânt deosebit de neologism, provenit din limba ebraică (în care nu înseamnă nimic) și care se află accidental în limba română

Fante – reprezintă mici găurele; când se află pe un mic panou atunci lumina trece prin ele și are loc difracția, iar când se află în tocul geamului intră curentul în clasă și noi venim cu reșoul la școală (a nu se confunda cu "fente" !)

profesor, filolog, doctor, Syl

banco' explicat

- De ce a murit melcul?
- S-a uitat în priză...

Analiză peste text:

Tragic caz (hai că l-am luat pe m0|3 la bucata asta)... E al doilea de pe această pagină... Probabil melcul a vrut să ia pulsul informației, dar cum nu avea nici o metodă mai bună... Văd lacrimi în ochii voștri... Sunt lacrimi de supărare? Problema care se pune aici: oare melcul semnase protecția muncii??? În fine, nu uitați: melcii nu sunt buni conducători de electricitate! Dar ar putea fi, cu puțin antrenament...

*** nici un animal nu a fost rănit în timpul redactării acestui articol; cred că nu ne-am străduit destul

Syl

Că tot se apropie Halloween-ul... peste vreo 7-8 luni, mă gândeam să vă inițiez în arta de a trăi liniștit cu capul în nori. O să luăm cazul unui subiect clasic în rândurile revistei noastre, X-ulescu, elevul tipic. Vom urmări evoluția bolnavului pe parcursul zilei și tragem concluziile la urmă. Pentru a face lucrurile mai interesante, vom introduce în viața nefericitului o vecină proaspăt mutată în bloc (sau, mai bine zis, proaspătă... mutată în bloc). Y-uleea

sucește capul la un unghi de $3\frac{\pi}{4}$ radiani exemplarului din studiu și apoi îl

lasă singur în lume. Rezultă deviații comportamentale, după cum urmează: Ora 6: elevul se trezește cu gândul să se îmbrace mai repede pentru a merge spre școală în compania fetei. Ora 6:01: elevul este gata îmbrăcat, mâncat, cu ghiozdan făcut. Ora 7: obiectul de studiu realizează că colega (nu puteam să mă abțin de la cacofonie) are ore de la 8 și mai are de așteptat în frig jumătate de oră până la plecare. Ora 7:29: cu un minut înainte de ieșirea pe ușă a persoanei vinovate de torticolisul (durere de gât, mâi inculților!) amicului nostru, acesta ajunge la finele unei profunde meditații care îi dezvăluie incredibilul fapt că colega (ce fain sună) învață de fapt la liceul din celălalt capăt al orașului și ar fi cam deplasat să o conducă până acolo. Ora 7:30: X-ulescu pleacă dezamăgit spre școală, îndurând gerul năprasnic pentru triumful intelectului, ratând la secundă întâlnirea cu cel mai bun lucru întâmplat vreodată gâtului său. Ora 7:48: înainte de intrarea în școală, indignat de privirile insistente ale oamenilor de pe drum, se întoarce acasă și se încălță.

Punem pauză filmulețului nostru pentru a trage niște concluzii, că doar e ghid, nu e aberație pe tema "o zi din viața lui m0|3" (ups... m-am dat de gol, nu?). Deci rămăseseseserăm la concluzii: faceți din timp lista cu ce trebuie să cumpărați (mă gândeam să zic "cu cumpărăturile", dar ar fi prea de tot), luați haine groase de schimb și, pe cât posibil, un termos cu... suc... fierț, o lanternă și baterii de schimb. Ce? Aaa! M-am lăsat purtat de val și am copiat din alt ghid să mai umplu spațiu la revistă că așa-i la modă. Multe concluzii nu se pot trage de aici, în afară de lecția evidentă de: "ia-ți și bocanci peste șosetele groase când pleci la școală".

Continuăm: Ora 11:30: elevul se trezește în bancă și realizează că de fapt nu este vară, nu se află la umbra unui salcâm și ceea ce ține în brațe este haina profesorului. Ora 11:35: își cere scuzele de rigoare printre gratiile geamului, urlând din toți răunchii în speranța deșartă că profesorul dinăuntru îl va auzi. Ora 12:00: pauza. Își ia cărțile și pleacă dezamăgit spre casă. Ora 18:00: ajunge în fața blocului. Stupefacție: gâtul i se sucește iar. De ce n-a remarcat de ieri că colega (enervant nu?) are o soră? Poate sora învață în liceu cu el... poate chiar în clasă cu el... poate sunt cei mai buni prieteni... poate chiar îl iubește... sau poate nu. Frumusețea se apropie de el, el se precipită. Ea îi zâmbește, mai începe ceva să se precipite: apa pe fruntea lui. Ea spune: "Am impresia că suntem vecini. Cum te numești?" Ora 19:25: după o secundă (mai lungă) de ezitare, el răspunde: "Al meu e aproape și jumate, da' am impresia că e înainte". Ea pufnește în râs și pleacă. El rămâne cu gândul: "E drăgută... Hiii! Dacă mă sărută data viitoare?" Dar se rezumă doar la gând. Doar nu vă așteptați la un happy end. Ce tipă ar sări în brațele unuia care are ceasul înainte?

Analiză: subiectul suferă de evidente tulburări comportamentale datorate cel mai probabil frigului. Studii ale Institutului nostru au confirmat și o oarecare influență a școlii asupra acestui tip de comportament, dar rezultatele trebuie ținute secrete până la apariția almanahului "Cărămida Verde". Se recomandă citirea cu atenție a prospectului și a restului revistei. Se mai recomandă repaus la pat... timp de cel puțin 17 săptămâni de școală rămase. Și se mai recomandă o doză de seriozitate lui m0|3.

gata... m0|3

E foarte frig afară, aș putea spune ger, dar mersul dumneavoastră mai înțepat sigur nu vă va da de gol. Așteptați zile mai călduroase, dar acestea se găsesc numai la ușa cuptorului. Vor cădea pe alocuri pâlcuri de fire de păr, pentru că ați stat prea aproape de aragaz. Nu disperați, vor reveni o dată cu noua glaciațiune. Zilele următoare vor veni ploi abundente însoțite de lapovițe și ninsori în catalogile (pluralul de la catalog) din cancelarie. Știri de ultimă oră primite de la INMH: a dat faliment.

BOGGHY

s p o r t e x t r e m i s t

Redacția învinge din nou la concursul internațional de fotbal cu mingea de fasole, fiind singura echipa participantă. Dar demonstrația lor de virtuozitate a fost depășită de "mult-prea-ciudatul-instrument-sportiv" al lui m0|3. Constituit din două bețe legate cu jumătate de metru de sfoară și o chestie cu formă de clepsidră (evident că nu din sticlă... o să vă dați seama din prezentarea viitoare a acestui joc olimpic de ce). Se ia una bucată plastic care la carte zice că o cheamă "diablo juggler" și se învârte pe ața cu pricina până își pierde cunoștința și dă drumul sforii. Se aruncă în sus și se fuge cât mai departe de locul faptei să nu lovească sportivul în cap. Experții pot încerca să prindă bilibistrocelul aflat în mișcare de rotație-coborâre rapidă. Jocul este nerecomandat celor cu grave disfuncții motrice sau celor care nu au primit manual de folosire când au primit setul de mâini din dotare. Un adevărat atu în practicarea acestui sport îl constituie capul tare, care însă poate duce la alterarea formei jucăriei cu pricina. Poate cititorii vor considera că sporturile prezentate sunt pur ficționale, dar cei ce nu crede e rugați să vină la sediul Institutului pentru o demonstrație. "Cere și ți se va da"... da' te costă 5000...

m0|3

Episodul „o 9 scriu”

X (personaj generic, des întâlnit în ecuațiile de gradul întâi) fiind cătană și măcinat de dor, se hotărăște să-i scrie o scrisoare iubitei sale, care suna cam așa: "Ești un ☼ (scris indescifrabil și legat – paranteza redacției) pentru mine..." (continuarea lipsește deoarece scrisoarea era scrisă pe un bilet de tramvai cu care X a ajuns de la gară la regimentul în care era încorporat)

Interpretarea semiotică a scrisorii din acest episod

prima parte

Citind scrisoarea lui X ajungi lesne la concluzia că nu e greu de scris. Nu! E simplu să scrii (cel puțin așa rezultă din ușurința cu care X și-a conceput formal scrisoarea). Însă pentru a scrie trebuie îndeplinite câteva condiții esențiale. În primul rând trebuie să te întâlnești cu inspirația (lucru de care X nu a avut parte). Apoi, în al patrulea rând (după cum se vede) îți trebuie o foaie și un pix (opțional te poți mulțumi și cu o tastatură). Dacă nu ai o foaie și un pix nu trebuie să disperii. Pentru că poți scrie cu degetul pe fereastra aburită și plină de praf a tramvaiului. Însă s-ar putea ca în tramvai să fie aglomerație iar cei din jur ar putea interpreta greșit cuvintele scrise de tine pe parbrizul tramvaiului. Însă impedimentul nu ar fi acesta, deoarece părerea celor din jur e facultativă și neimportantă de cele mai multe ori. Nu trebuie să-ți pese de ceea ce spun sau fac. Problema e că parbrizul tramvaiului este cam greu de trimis prin poștă. E o problemă de fragilitate fizică, ori în nici un caz spirituală. Deci, ar fi bine și așa, chiar dacă e dificil de plecat cu parbrizul acasă (fără a fi observat de vatman, și fără a fi îmbărbătat tovarășește de acesta cu ranga din dotare, necesară la schimbarea macazului). Oricum, ar fi dificil și de transportat suportul gândului până în casă fără a crea agitație și fără a perverti sau chiar șterge opera pistolară.

(partea a doua a explicației semiotice a scrisorii lipsește din motive obiective...)

partea II (pentru că nu este cu exactitate a treia)

(X nu a ținut cont de un simplu fapt pe care-l prezentăm succint) Niciodată nu știi când te întâlnești cu inspirația. Inspirația e de obicei o doamnă pedantă, nelipsită de eleganță. Și, de obicei, nu circulă cu tramvaiul. Dacă inspirația îți face o vizită, e bine să ai tactul necesar și să o inviți la o cafea. Pentru că i-ar face plăcere. Cafeaua nu trebuie să fie prea dulce. Pentru că inspirației nu-i plac dulcemișurile. Însă, cafeaua nu trebuie să fie nici prea amară, pentru că inspirației nu-i place brutalitatea. Nu! Cafeaua trebuie să fie rafinată asemenea inspirației. Revenind la chestiunile discutate, nu-ți putem sugera, dacă inspirația te prinde pe picior greșit, lipsit de instrumentele necesare pentru a da formă gândului pe hârtie, să folosești cheile de la apartament. Nu negăm creația rupestră, însă considerăm că aceasta, din punct de vedere al formei, s-a perimat (fără a exclude perspectiva graffitti). Cu siguranță, datorită cheilor purtate la gât s-a născut suavul folclor de casa scării, dar și baladele epigramatice de pe copacii și băncile din parc. Ideal însă, pentru a nu surprinde posteritatea cu propria inspirație scrijelită, (de obicei sub simpla formă a unei egalități $X+Y=LOVE$, unde $LOVE$ reprezintă o constantă universală, X este personajul dosarelor IX, iar Y reprezintă variabilă aleatorie, care ia adeseori valoarea 0, mai ales în cazul careurilor de ics-zero) e bine să faci o investiție strategică și să-ți procuri un instrument de scris și o foaie de la chioșcul din fața blocului. Restul e opțional... dacă vrei, îl poți lăsa vânzătoarei...

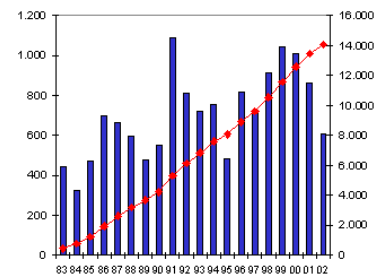
[bazar]

*** redactorul nu își asumă responsabilitatea vreunei lipse fortuite

În urma accidentării broker-ului Costeluș Pocnitoare, piața de tranzacții a suferit alături de el o intervenție pe acord deschis, la mână. Din informațiile aruncate în redacție prin videociocan, am reușit să prindem variația fără precedent a monedei de referință. Prin urmare, vă aducem la cunoștință faptul că, după cum se poate observa pe grafic, banii trag la bani.

Mai exact, în urma utilizării, moneda se magnetizează. Nu pot preciza dacă moneda este bipolară, pentru că nu am avut pilitură de fier. Așa cum se observă, am avut parte în această perioadă de o inversiune, sau mai bine spus o substituție. Procentul de zahăr a rămas constant, iar picătura de alcool s-a dilatat, atingând limita de evaporare.

Masa monetară, din păcate, a avut cel mai mult de suferit. Partea frumoasă a lucrurilor, e că românii au rămas la fel de bogați. Adică... "ce-am avut, și ce-am să pierd!" sau mai bine spus, "eu s-o duc bine, că vecinu' știe ce face!"

Analist în șantier, GhostD

Un aparat (singularul de la “paparați”), angajat al Institutului nostru, a reușit să facă rost de schema alăturată, care reprezintă noul model d'acia ce va apărea la sfârșitul acestui an. Vă voi explica în cele ce urmează dotările acestui model:

- 1 – în sfârșit un sistem de propulsare (absent la modelele anterioare)
- 2 – schimbător de viteze defect
- 3 – sistem de frânare deosebit de sofisticat cu saboți din plastic natural
- 4 – strat gonflabil al roții prevăzut cu riduri
- 5 – lanț care tractează dacă nu este blocat sau ruginit
- 6 – pedală (din cauza bugetului redus, modelul este prevăzut cu o singură pedală)
- 7 – răzătoare (ca să nu vă urcați cu ghetetele murdare de noroi în vehicul)
- 8 – CD player (dotare opțională)
- 9 – țușpuruc care se ține de roată
- 10 – schimbătorul de CD-uri
- 11 – furculiță (vehiculul fiind destinat ieșirilor la iarbă verde)
- 12 – far cu multe faze și tot atâtea filamente
- 13 – ștergător de parbriz
- 14 – coarne (fără lapte)
- 15 – scaunul conducătorului d'aciei (generic numit Decebal)
- 16 – airbag frontal (care din lipsă de spațiu a fost amplasat aici)

Deci, după cum vedeți, noul model de d'acie este foarte sofisticat și, după cum nu vedeți, este și foarte galben. Se anunță a fi mai bun decât predecesorul său, renumitul model de dacie Solniza.

Mulțumim complicilor noștri care au făcut posibilă publicarea acestei scheme în revistă.

cred că îmi cumpăr și eu o pereche, Syl

Ursulache amenință

Mulți dintre voi mai dorm și la vârsta aceasta cu o jucărie de pluș. Nu v-ați gândit niciodată prin ce coșmaruri trece bietul Ursulache în timp ce voi visați?

Tu: Nu mai pot de oboseală....abia aștept să adorm!

Ursulache: Încă o noapte de chin... Ce n-aș da să uite de mine!

Tu: A... era să-l uit pe Ursulache! Cum aș putea dormi fără el?!

Ursulache: Da' ce-aș dormi eu fără tine!!! Ah! iar mă strânge de gât!!! Dă-mi drumul omorâtoare de ursuleți ce ești!!! Aerrrr!!! Să mă ajute cineva!!! I-ar mi-a pus perna pe nas!!! Cum o fi ajuns cu căpățâna asta grea peste lăbuța mea...? Cap pătrat ia-te de pe mine!! Oare ce visează de mă palmuiește în halul asta... mâine o să arăt că... Zborrrrr!!! Au, au, au... dacă mă mai azvârle de multe ori în cap o să... o să mă răzbun!!! Da! o să mă răzbun fiindcă m-am săturat să fiu torturat!!! Lasă că îți arăt eu ție... Hi!Hi!Hi! Să nu te miri dacă mâine o să te trezești, pe jos și cu vânățai...

Dar până să se răzbune Ursulache fugă la bucătărie. Într-un pahar roz pune o mânăuță, pardon, lăbuță de pioaneze, amestecă cu lingurița, adaugă ulei și oțet după gust..

– E cocktail-ul meu preferat!!!

~ va urma ~

ioana

Ză ingliș au ☀ r

...or ăt list ză ingliș minit. Ui uil trai tu ioplein in dis articăł sãm beizic ingliș gramatical ruls... end staf. For dă fărst leson ui uil trai to ioplein dă origin of dă neim of dă lenguigi. Ingliș stents (cu “t” mut se citește asta) for ă compozision of tu uords from eicient letin: in (mining in, inside) end glis (uord for uici aur Institiut iz stil luching an explanasion). From zis uord a lot of oders ivolvd including ingland (mining internăł gland... in... gland... ghet it?) end inglismen (mining insaid ză glismen. In cais iu dont nou uat glismen mins get a dicsionări). Heving iopleind ză origin of ză beizic uord in zis lenguigi, ui uil meic a șort breic tu esc if iu anderstud eniting. No? Deț ză point.

Enyuei, ză breic iz ovăr. Nau leț toc ăbaut ză ingliș in scul. It iz veri difrânt from ză uan spoucăn in ză strit. For igzampăl leț teic ză uord “garcon”. In spoucăn ingliă (ză strit taip) it mins nating. No, it daz not min “nating”, it daz not min eniting. Băt in ză cheis of literări ingliș it mins... nating. Si ză difrence? It iz veri satle.

Ză fainăł uord ui uil stadi tudei iz “Cărămida Verde”. It iz a veri ancămăn naun discaibing a calciurăł muvmănt heving ză origins in ză aidiáz ăv a smol grup of veri smart stiudent in XXI-st senturi Rumenia. It hed a greit influens in ză louer aiqui meses hu culd (cu “l” mut) not rid zis articăł. Zats ol for tudei. Si iu in ză next nambăr of aur greit megezin (cu al doilea “e” mut). Meic lăv, not uăr!

m0|3

Povestea mea începe într-o dimineață, nu-mi amintesc exact ce fel de dimineață era, că am lipsit la ora în care s-a predat clasificarea diminețelor, dar cred că era o dimineață nascoală. Dimineața nascoală e acea dimineață în care te trezești devreme, fără voia ta, și trebuie să mergi la școală. Din această cauză, toată ziua ta devine nascoală, inclusiv dimineața. Revin la povestea cu pricina. Mă trezesc eu așa, devreme, cum vă spuneam, și încerc să mă ridic. Prima senzație pe care o am e să mă întorc în pat, însă îmi continui, cu greu, drumul spre poziția verticală. Ajuns în picioare, deschid gura și strig: "Mamă! Mamă, mi-e rău!" (expresia asta, "mi-e rău", e foarte des întâlnită printre cei cu dimineți nascoale, dar despre asta o să vă povestesc altă dată). Speriată, mama vine la mine și spune: "Cred și eu că ți-e rău! Uită-te în oglindă!". La afixarea mea în fața oglinzii constat că fața mea era acoperită de "bulinuțe" mici și roșii. "Fiule, va trebui să stai în casă." zice mama. "Sunt distrus, ce mă fac? pierd ora de matematică!" zic eu. "Lasă, lasă că știu eu că numai la școală nu vrei să mergi." zice mama. "Ura ! Ura! Ura!" zic eu (de fapt urlam). După ieșirea acestor cuvinte, foarte rare în limbajul meu, m-a luat o amețeală de... după cap... gata să mă trântescă la pământ, probabil datorită acestui "ura" care a ieșit din mine la auzul cuvântului "școală" (adică bucurie). "Va trebui să stai 2 săptămâni în casă; ai vărsat de vânt." zice mama. "Vărsat de vânt? Dar eu am cerut la litru, nu vărsat!". După plecarea mamei m-am așezat ușurel în pat, că începuseră să se învârtă toate lucrurile din jurul meu, și... am ațipit. În somnul meu profund reușesc să sparg bariera dintre real și ireal și încep să zbor (cel puțin așa visam eu, voi să nu încercați asta acasă că poate visul vostru nu vă permite). În zborul meu am reușit să dau de vântu' cu pricina, de la care luasem eu vărsat, exact ăla care a îndrăznit să se verse pe mine. La prima vedere nu arăta prea înspăimântător ci părea cam palid... la păr (nu că vântul ar avea păr, dar în visul meu așa era), așa că mi-am luat inima în splină și l-am întreat: "Care ești mă, de ce mi-ai dat mie vărsat?". Și mi-a povestit săracul, pe limba lui, că el e un vânt supărat că îl părăsise vânta lui (adică prietena lui, în limbaj aerian) și c-a vărsat mânia pe oameni și acum îi pare rău. "Bine mă, dar de ce te-ai luat tocmai de mine?". "De unde era să știu că tu ești cel ales? (ales ca să vorbesc cu el, să-i bag mințile în cap, nu să salvez lumea sau chestii de genul ăsta). Să nu-mi spui că-ți pare rău că trebuie să stai acasă?!" "Ba da mă, că pierd orele și am bac anul ăsta." "Nu-ți face griji. Uite, ca să mă ierți, învâț eu pentru tine toate cărțile alea și la examen vin la geam și îți suflu. Bine?" "Ai face tu asta pentru mine?" "Păi pentru ce sunt prietenii adevărați?" "Cum, deja suntem prieteni?" "Păi nu? Eu ți-am dat "motiv" ca să stai acasă, iar tu m-ai făcut să trec peste tristețe și mi-ai dat un țel în viață: să te ajut la bac. Asta ne face prieteni. Să nu mă contrazici că te izbesc odată de nu știi ce-i cu tine, de parcă ai ști oricum." Deodata m-am trezit, dar uitasem să-l întreb cum dau de el. M-am dus direct la oglindă sperând că "bulinuțele" au dispărut, însă partea asta se pare că n-a fost un vis, și mi-am dat seama cum mă va recunoaște vântu' meu. Era evident, eram "marcat" (vă puteți imagina cum arăta corpul meu), așa că sigur mă va găsi el pe mine atunci când va veni timpul. Uite așa a trecut multe vante pe la geamul meu și cu prietenul meu, vântu', nu m-am mai întâlnit, însă am lăsat cărțile la geam în caz că va apărea. Iar la bac... sper să fie acolo vântu', asta e unica mea speranță că oricum cărțile au rămas pe geam și... cine s-a mai uitat pe ele. Această poveste poate avea două interpretări (sau chiar mai multe dacă vreți): poate fi considerată un vis bizar pe care l-am avut într-o noapte... cu cer înstelat sau poate fi... pe asta vă las să o deduceți singuri că și voi o să dați bac-ul cândva.

p.s. Dacă primiți o vizită de la vântu' vă sfătuiesc să nu ieșiți afară, încercând să vă răzbunați pe el, lovind cu mâinile și picioarele prin aer că... ar fi ceva nu?... s-ar putea să vă vadă cineva și să vă creadă bolnav... mintal. (și dacă visați același lucru ca și mine vă rog, anunțați-mă, să nu fiu singurul nebun).

tony

Ca urmare a necugetatului gest de a ne aduce taloanele, Șerban Anca-Maria a câștigat. Șansele sale de 50% de a câștiga s-au fructificat întrucât celălalt bilet participant s-a pierdut (așa, singurel). O să ne deplasăm în clasă la ea și îi vom înmâna premiul, dar neexistând martori, nimeni nu ne va crede.

Întrucât temperatura clasei... ăăă... Institutului nostru a scăzut la nivelul unui micro-ecosistem arctic, redacția s-a decis să decoreze spațiul în mod adecvat. Astfel se va premia cu fabuloasa sumă de 5 caramele și o revistă gratis cel mai frumos om de zăpadă (de orice mărime, atâta timp cât nu este galben) pe care un cititor îl va aduce pe propria răspundere la sediul redacției. Se acceptă și poze/postere în mărime naturală, atâta timp cât cititorul apare și el în poză. Fetele participante vor avea ca solicitare suplimentară recitarea propriului număr de telefon în fața unei audiențe.

rezultăți

Avem plăcerea să vă anunțăm că cineva chiar ne-a returnat prețioasele chestionare. Nu, acei cineva pe care îi numărăm pe degetele de la mâini (toate 10 mâini, că suntem 6 oameni de presa în redacție) nu vor fi torturați în pivnița liceului, ci vor primi din partea noastră eterne recunoștințe... și cam atât. Ținem cont de sugestii în sensul că o să insistăm mai puțin pe ceea ce ați zis că nu vă place dar nu mergem până acolo încât să vă ascultăm pe voi... tot cum vrem noi facem (adică pe dos). Restul? Rușine să vă fie... ați păstrat hârtia acasă. Nu vă gândiți la săracii copaci? Biletele pe care le-am primit înapoi le-am reciclat noi, dar, din cauza celor ce au contribuit la poluarea planetei ținând în buzunar (lângă inimioară) fabulosul chestionar, o să avem cu toții de suferit. Voi nu ați auzit de efectul de seră? Nu mai e copaci, nu mai e oxigen, murim noi și nu mai are cine să vă vândă reviste pe banii de covrigi... Acum duceți-vă la voi în cameră și gândiți-vă la ce ați făcut... sunteți pedepsiți!

Iubita mea încerc cu greu
Să-ți scriu vreo două versuri
S-aștern pe-o foaie albă, eu
Cuvinte cu-nțelesuri;
Aș vrea să-ți spun cât te iubesc,
Inima nu mă lasă,
Că e un frig de-ncremenesc,
Mai bine stau acasă;
Că e călduț și bine-aici,
Cu poza ta aproape
Mă uit la ea, încep să râd,
Era să cad pe spate;
Îmi amintesc că-n acea zi
Am fost la tine-acasă
Am vrut să fac un gest frumos,
Să-ți cânt de la fereastră;
Râdea de mine un bloc întreg
Un câine m-a mușcat,
Și-o doamnă a coborât pe scări,
Mi-a spus că te-ai mutat...
Ai zis că vrei ca al meu braț
Să-ți potolească dorul
Și-ai spus apoi că ai mai vrea
Să-ți mut televizorul.
Îmi pare rău de n-am putut
Poate-am să-ncrenc mai des
S-aștern pe-o foaie albă eu,
Cuvinte cu-nțeles.

Tu ești iubita mea...
Privirea-ți mă-nfioară
Și al tău chip eu îl visez
Agățat de-o lungă sfoară.
Tu ești iubita mea...
Glasul tău mă cheamă
Spre un tărâm necunoscut
De țipete și groază.
Am plâns cu lacrimi fierbinți
Când ai căzut de pe bordură
Și mi-am ieșit din minți
Că iar mi-ai cerut căldură.
Cu sângele fierbând în vene
Eu mă gândesc neîncetat la tine
Și sper cu înfrigurare
Să nu te-ntorci la mine.
Cuvintele sunt pietre rare
Și eu le-nșuflețesc cu-a inimii strigare
Îți dăruiesc această poezie
Să-ți murmure că te iubesc
Dar vreau să te rog ceva din suflet
Lasă-mă să mai trăiesc.
Prezența ta întotdeauna vie
Îmi dă fiori și fantezie
Din ochii-nlăcrimați se naște-un vers
Și din bătaia inimii cuvinte
Prin umbra lor încerc să te strivesc
Și sufletul sper să mi-l alinte.
Nu-i niciodată prea târziu,
Iubirii să-i întinzi o mână
Dar fii atentă la ce-ți spun
Ai să rămâi tot spână.

v|v

BOGGHY

v|v

h r s c p

Gemeni:

Iubirea este atunci când nu trebuie să te schimbi prea mult pentru a fi cu cineva. În clipele de tristețe când nu ai chef de nimic, doar persoana iubită te poate înțelege, tot ea îți oferă sprijin, căldură sufletească și ajutor. Nimic nu poate fi mai frumos decât să-ți împarți cele mai frumoase clipe ale vieții cu o persoană dragă ție, pe care să o respecti și care să-ți fie alături. Nasol că nu iubiți pe nimeni.

Rac:

Mâine o să mergeți la cumpărături imediat după ce vă întoarceți de la școală. Vânzătoarea vă va spune că nu are să vă dea rest 475.000 și vă întreabă dacă nu vreți o bomboană în schimb. Noi vă spunem toate aceste lucruri din timp ca să nu fiți luați prin surprindere și să rămâneți cu inteligentul răspuns pe vârful limbii. Suntem de părere că dacă nu vă dă măcar două bomboane, e jaf la drumul mare.

spir'tul Valentinului

Deci, dragii moșului (sau dragii iepurașului... depinde cum vă simțiți mai bine) acuși vine și ziua de 14 februarie, zi mare, așteptată de toți, care reprezintă, după cum știți, și chiar dacă n-ar trebui să mai repet și eu, ziua națională a limbricului verde urlător de porumb. Și după cum iar știți, această zi se sărbătorește alături de cineva (sau ceva... depinde de persoană) drag. Cum nu dispuneți de o persoană dra(c)gă? Să vă fie rușine... trageți repede o fugă până la cel mai apropiat oficiu și să vă procurați una. Deci, revenind la importanța zilei... din câte am auzit, este cică și Valentine's Day (deși nu pun mâna-n foc). Deci, un lucru important (după ce faceți rost de o persoană dragă) ar fi să mergeți prin oraș să-i căutați un cadou. Deci, luați pe nenea sau tanti prieten(a) prin oraș (chiar forțat la nevoie). Ea (luăm cazul fetelor) își dorește un cadou scump (logic), dar nu prea corespunde cu depozitele tale monetare și făcând intersecția dintre prețul cadoului dorit și numărul banilor din pușculița de care dispuneți nu găsiți nici un element comun (oare de ce? adică mai bine zis oare de ce nu?). Așa că mergeți pe la cât mai multe magazine posibile (luând din nou cazul fetelor) și lăsați-o să probeze ce vrea ea... de câte ori vrea ea... (nu săriți pe mine... știu eu unde vreau să ajung)... Și la fiecare magazin de unde ar vrea să achiziționeze vreun lucru spuneți-i că mai sunt și alte magazine și poate găsește ceva mai frumos (daaa... sigur...). Și vă garantez la cât îi ia ca să probeze o haină, la câte haine sunt într-un magazin și la câte magazine sunt în oraș, seara o să vină relativ (pentru că totul e relativ... inclusiv timpul) repede și fata o să fie prea obosită (da!... mai obosesc și ele... din când în când în când) și nu o să-i mai poată neuronii să-i amintească la ce magazin erau cele mai "flaușate" haine... aici interveniți voi și o invitați la o prăjitură ca să scăpați fără un ochi vânăț... sau pur și simplu ca să scăpați. (punct)

obosit după o zi de mers cu Pejosu', SpldEr

Avem plăcerea să vă anunțăm oficial că de acum binecunoscutul nostru Institut a început să interacționeze cu societatea. Astfel doi membri ai societății (al căror nume îl păstrăm secret) au fost bătuți cu bestialitate de versiunea beta a robotului-jurnalist, recent lăsat liber pe holurile liceului. Însă s-au întâmplat și lucruri negative. Astfel, unul din cititori (am ajuns la concluzia că sunt mai mulți... poate chiar 3) ne-a rugat să-i rezolvăm una bucată ecuație care sună cam așa:

$$x^3 + \sin^2 x - \frac{1}{2} \cos 5x + \frac{3}{4} \frac{[(x+1)(10x^3 + 6x^2 - 4x + 8)]}{[9x^3 - (\frac{3}{4}x + 11)]} = 0$$

Se pare că individul, pe numele de John, J', Lionheart și altele (ca Ioan Luca Caragiale... multe nume), nu a fost atent la explicațiile din rubricile anterioare, unde am demonstrat clar că $x=0, \forall x \in R$. Făcând această banală substituție, ajungem la și mai banala ecuație:

$$\frac{-1}{2} + \frac{6}{9} - 11 = 0. \text{ Acum fugiți repede la profa de mat și}$$

întrebați de ce. Se vede clar de aici că $\frac{5}{2} = 0$, lucru

adevărat, deci x aparține domeniului de definiție al funcției derivate atașate ecuației. Dacă nu dă și nu dă, scădeți un $\frac{5}{2}$ din ecuația inițială și o să vă dea nedeterminarea $0=0$.

Lămuriri? Nici eu.

De asemenea, un alt cititor, cunoscut în lumea interlopă cu numele Mix, ne-a acostat în mod barbar, adresându-ne nedumerist următoarea întrebare: "Și dacă cumpăr (se observă influența pe care o are m0|3 și licențele sale poetice asupra publicului cititor) 100 de Cărămizi Verzi, pot să îmi construiesc o casă verde?" Răspunsul vine în mod echivoc (ce fain sună, nu?): depinde de distanța focală și de măsura unghiului solid dintre cărămizi. De exemplu, dacă unghiul este perpendicular pe axioma lui Eublid, atunci nu. Iar dacă da, da! E ca și cum te-ai scărpină pe gât cu cuțitul (ptiuuu... și pe mine m-a prins flama) de vânatoare...

coproducție: m0|3 & Syl (vedeți voi care și cum)

anti-plictiseală

1.9 8.10 12 19.21 22 41 40 47 46 56 55
 2. 3 6 7 11 18 25 24 23
 13 17 16 29 28 27
 4 5 14 15 32 31 34 35 38 39 43 44 49 50 53 54

10=20
 21=33
 42=34

Adică cum se face: uniți cifrele în ordine alfabetică. Dacă nu v-a ieșit din prima, mai cumpărați o revistă și încercați iar din nou.

- ✓ vând sâmbure de adevăr
- ✓ cumpăr șosetele pe care le-a câștigat v|v la concursul de informatică
- ✓ sucesc mâna la nevoie
- ✓ vând loc banca I sau schimb cu loc în ultima bancă (cu posibilități de "Somn ușor!" la prima oră); diferența o plătesc în teme/copiute la matematică sau fizică
- ✓ articulez cuvinte încrucișate
- ✓ car persoane în scopuri caritabile
- ✓ vând vărsat de vânt; ofer garanție 2 săptămâni
- ✓ ofer la schimb aer de vacanță, pe care încă îl mai am în plămâni, cu un mobil, ca să mă dau și eu șmecher
- ✓ ofer recompensă celui care îl face pe m0|3 să nu se mai joace pe mobil
- ✓ schimb monitor stricat (de firmă) cu unul bun (nu contează firma)
- ✓ schimb prietenă cicălitoare cu o blondă tăcută
- ✓ realizez geamuri termopane pentru acvarii și colivii
- ✓ caut profesorul cu care o să dau BAC-ul pentru o prealabilă colaborare
- ✓ vând amulete care o să vă poarte noroc la BAC (vreau să fac și eu un ban grămadă)
- ✓ schimb senzații tari pe senzații proaspete
- ✓ vând inseparabili (numai separat)
- ✓ clau îl iubește pe BOGGHY, dar nu vrea să scriem asta în revistă
- ✓ cu dedicație fără număr din partea redacției și a d-nei prof de matematică pentru Cisa și baLaura care au calculat cu o integrală mai mult decât restul concurenților de la olimpiadă

echipaj

Redactor Șef: BOGGHY

Redactor Șef: Syl

Jurnalist: GhostD

Redactor Șef: v|v

Redactor Șef: m0|3

Badigard: tony

Colaboratori: SpldEr, [bazar], ioana, tony, Axy, sim

Întrebători: John sau J' sau Lionheart sau l-o fi chemând și Mix

Femeie de servici: e pe front...

Cafetăreasă: a fost pe front

Sponsori: Axy: i-am schimbat 10 mii lei bătuți în 9 mii lei metal calitate superioară, una mie lei rămânând trustului de presă; m0|3 sau v|v: au găsit una mie lei și au donat-o pe de tot trustului – încă se mai ceartă între ei întrucât fiecare își revendică găsirea monedei; d-nișoara prof de lb franceză din liceul d-neai care recidivează (d-nișoara, nu liceul)

preț

Din cauza motivului că numărul de pagini s-a mărit cu 33,3% și ținând cont că este vorba de un număr aniversar (29... parcă...), prețul s-a triplat. Ca urmare că nu am terminat calculul triplului numărului 5000, vom cere cât am cerut până acum pe ale nostru patru foi: 5000... parcă...